

SFINȚII DIN AIUD – GLASUL CARE STRIGĂ ÎN PUSTIA LUMII DE AZI

Interviu cu P Justin Pârvu

(realizat de monahia Fotini, 5 august 2009,

Sf. Cuv. Ioan Iacob de la Neamț)

- Părinte, s-a creat o întreagă vâlvă pe seama proiectului mănăstirii sau memorialului de la Aiud. Știm că sfinția voastră ați susținut un proiect,

momentan aflat în atenția IPS Andrei, dar care a acordat mai mult credit unui proiect mai puțin ortodox din punct de vedere arhitectural, susținut însă de personaje ale mass-mediei românești, cum ar fi domnul Dan Puric și alții, care au lăsat impresia mai mult a unor interese profitabile decât a proslăvirii sfinților martiri de la Aiud. Cine este în drept să hotărască asupra acestui proiect? De ce credeți că glasul foștilor deținuți este oprimat și acum, după atâția ani de la căderea cenzurii și comunismului?

- Dragii mei, pentru mine Aiudul are o semnificație mult mai profundă decât le-o acordă mai marii lumii de azi. Aiudul ar trebui să fie pentru noi centrul principal de preocupare al întregului nostru neam creștin ortodox, pentru că de aici se leagă toată forța de trăire și de rugăciune a noastră, la ora actuală, prin puritatea martirilor, a anilor și miilor de ani care s-au scurs prin toate aceste celule. Aiudul nu poate fi monopolizat de nimeni; Aiudul nu este o graniță, nu este un loc închis

de unde se adapă numai neamul nostru. Aiudul este un centru de trăire duhovnicească, de spiritualitate și model de viață pentru toate neamurile creștine, în special pentru ortodoxie, pentru că forța și idealul acestor martiri se răsfrânge asupra unui întreg neam creștinesc, nu doar peste România. Ei sunt glasul care strigă în pustie în veacul acesta rece și mort și lipsit de viață duhovnicească și de luptători vădiți împotriva prigonitorilor creștinismului pe toate planurile. Ele sunt singurele glasuri care ne unesc pe noi într-un singur glas către ceruri pentru salvarea și viitorul neamului nostru. Vremurile sunt destul de grele, mai mult decât bănuim noi. Nu este vorba despre o greutate materială, financiară, economică. Este o criză spirituală care a cuprins întreaga lume și această criză a dat și peste Răsăritul acesta ortodox și în special, România, țara ortodoxă care a mai rămas în picioare cu fața către ceruri. Pentru mine, în lupta asta crâncenă

INTERVIU

între ateism și ortodoxie care este din ce în ce mai puternică, singurul glas curat către Dumnezeu este glasul românilor, prin sângele martirilor din Aiud și de prin toate pușcăriile comuniste, Piteștiul, Gherla, cetățui de rezistență anticomuniste. Când în pușcăriile noastre județene, cum era de pildă în Suceava, prin 1949, se făceau odioasele arestări, zăceau copii de 15-16 ani, și copii de sân care au fost luați de la creșele lor și aduși cu mamele lor la anchetă, cu tații lor, aduși aici întemnițați. Ce jertfă mai plăcută și mai curată poate fi decât a acestei generații în fața căreia noi trebuie să ne închinăm? Nu este admis să vorbim altfel despre lucrurile acestea pentru că numai niște atei, niște oameni urători de neam și de Biserică pot să se mai opună acestor idealuri creștine, curate, sănătoase care ar putea să dea naștere unui simbol al adevărului de luptă creștin ortodox. Este inadmisibil să se gândească cineva că aici e vorba despre centru cultural, despre centru de cercetări martirologice, de cercetări istorice șamd. Aici este vorba despre fondarea unei biserici creștine ortodoxe, care să ne adâncească comuniunea cu martirii trecutului nostru. S-a creat o mare confuzie în privința sensului de schit sau de mănăstire. Ce est un schit? Un schit este rădăcina, sâmburele unei mănăstiri; nu e altceva. Un schit are un număr de până în 15 călugări, și ce este mai mult devine o mănăstire. Schitul este nucleul de început al monahismului nostru și leagănul formării neamului nostru. Ce a fost mănăstirea Neamțu, de pildă, cetatea acesta voievodală? Ce a fost Putna, toate cetățile mărețe ale domnitorilor noștri? Au fost niște schituri. Întâi domnitorul a dat o moștenire de pământ, câteva zeci de hectare, unde s-au adunat cei mai buni dintre creștini, călugări și care au început să facă pomenirea ctitorilor, voievozilor și a tuturor din trecut. S-a dezvoltat Putna, marea Neamțu - mănăstiri domnești, care duc mai departe crezul nostru creștin ortodox. Ce a fost m-rea Neamțului inițial? A fost un schit, a devenit o mănăstire, apoi un centru cultural; acolo s-au adăpostit toți scriitorii noștri mari: Eminescu, Sadoveanu, Creangă, Arghezi și alții, care au ajutat și au căutat să dezvolte cultura românească în baza tradiției și obiceiurilor noastre ortodoxe. Acum se bat în terminologie și se bat în nimicuri cum că facem schit, cum că facem mănăstire, cum că facem centru de studii. Păi când am spus mănăstire, implicit este vorba și despre centru cultural. Pentru

Aiudul este un centru de trăire duhovnicească, de spiritualitate și model de viață pentru toate neamurile creștine, în special pentru ortodoxie, pentru că forța și idealul acestor martiri se răsfrânge asupra unui întreg neam creștinesc, nu doar peste România.

Noi ne-am păstrat aici sărăcia și neamul, după cum spune poetul. Aici ne-am născut, aici avem și drepturile noastre. Și mai mult, am fost aici permanent de strajă Europei de Apus și rămânem și mai departe în aceeași gândire creștin ortodoxă, a păcii, a liniștii și a dragostei întregii lumi.

că aici se celebrează jertfa Mântuitorului nostru Iisus Hristos, de aici izvorăsc toate cazaniile, toate cărțile, de aici izvorăște toată cultura noastră românească; restul este imitație. Că se aprobă, că nu se aprobă, că se denumește, se calculează - nu este altceva decât o rea voință a tuturor care se opun la jertfa și la valorile noastre creștine. A te opune Aiudului, este echivalent cu a te împotrivi Împărăției lui Dumnezeu, direct; aceștia anulează jertfa martirilor, anulează viața noastră spirituală atât aici cât și dincolo. A fost o durere pentru mine faptul că nu s-a luat în considerare și părerea noastră, a foștilor deținuți și acest lucru mi-a reamintit de dictatura comunistă. Am avut sentimentul că nu se vrea cu niciun chip implicarea celor care s-au jertfit și au mărturisit acolo. Nu cumva să scrie istoria cine a jertfit pe acele locuri și cine a scos țara de sub comunism, nu cumva să rămână acolo o mărturie adevărată pentru viitorul și fiii neamului nostru. Să inventeze ei istoria după cum le convine lor.

- Dar ce părere aveți despre acești oameni de cultură care vor să transforme într-o firmă acel loc sfânt, arogându-și drepturi nemeritate?

- Măi, oamenii aceștia nu sunt niște oameni de cultură, sunt niște speculanți de istorie, artă și filosofie, pe ici pe colo și nu fac altceva decât să încurce mințile oamenilor. Nu găsesc oameni de cultură care să se opună la o frumusețe așa cum ar trebui să fie Aiudul.

- Credeți că poate fi curată activitatea unor oameni care au asocieri cu diverse cluburi și organizații îndoielnice?

- Nici pomeneală. Nu are ce căuta așa ceva în cetatea aceasta a Aiudului; aici a fost o concepție curată creștină și națională; tocmai aceste organizații, masoneria a fost cea care a oprimat și a închis acolo miile de creștini și au dat condamnări de sute de mii de ani. Aceștia sunt și rămân în întuneric; pentru ei Aiudul este cel mai mare jungghi în inima lor; în realitate ei nu urmăresc decât să distrugă și să descompună orice noțiune de adevăr ortodox. Și aceștia nu pot fi decât cei care de la început au ucis

împotriva lui Hristos pe cei 14 mii de prunci, aceiași sunt până la revoluția franceză, și au continuat cu revoluția din Rusia, și până în zilele noastre nu încetează să lucreze la distrugerea planului nostru creștin ortodox.

- *Multă lume se întreabă cum de v-ați supărat pe Dan Puric, mai ales că sfinția voastră i-ați arătat calea către Biserică și ați rostit multe cuvinte laudative la adresa lui?*

- Măi în privința lui merge zicala aceea românească: „Un om, ca să-l cunoști, trebuie să mănânci o baniță de sare”.

- *Credeți că actoria poate fi un mijloc de pescuire duhovnicească?*

- Bineînțeles, dar depinde în ce duh o faci, cum o faci. Dacă nu ai pocăință, în zadar este toată lucrarea ta. Actoria este și falsitate. Depinde cât adevăr ai în tine ca artist. Acești actori care într-o oră pot schimba trei măști, așa cum m-a păcălit și pe mine, aici... Eu i-am dat o șansă și o mână de dragoste domnului Puric, ca unul ce putea sluji cauzei acestui neam... dar, în sfârșit este loc de pocăință pentru fiecare, pentru cel mai mare criminal.

- *Cum credeți că ar trebui să se raporteze o personalitate culturală față de toate aceste asociații murdare care conduc lumea și nu îți permit să te extinzi mai mult dacă nu pactizezi cu ei cumva?*

- Păi, ori ești firul de izvor curat, neamestecat cu ape străine, ori ești o mare sărată care se compune din toate apele murdare care vin din lume. Noi rămânem pe acest fir ortodox curat, sănătos. Sigur că au fost întotdeauna și oameni de atac împotriva acestui adevăr și vor fi până la sfârșitul veacurilor, însă noi nu trebuie să ne micșorăm în fața acestor încercări, pentru că noi suntem rădăcina acestui neam; peste noi nu pot trece. Noi nu am cotropit pe nimeni; ei au venit peste noi și au amestecat toate limbile și caută și până astăzi să le amestece, și să sucească mințile credincioșilor noștri și întregii omeniri. Noi ne-am păstrat aici sărăcia și neamul, după cum spune poetul. Aici ne-am născut, aici avem și drepturile noastre. Și mai mult, am fost aici permanent de strajă Europei de Apus și rămânem și mai departe în aceeași gândire creștin ortodoxă, a păcii, a liniștii și a dragostei întregii lumi. Aceasta este concepția, gândirea noastră, nu speculație și amăgire specifică oamenilor slabi.

- *Credeți că România ar fi putut rezista prin propriile ei resurse fără ajutorul marilor puteri?*

- Ar fi putut și oricând o poate face. Țara noastră este o țară care nu are nevoie de nimeni. Dacă țara asta ar fi gospodărită de niște oameni care îi doare sufletul și inima pentru frumusețea acestei țări, nu am nevoie de nimic, nici de un șurub occidental.

Acuma vin cu gardasilul, cu gripa porcina... vrei - nu vrei, trebuie să bei otrava. Măine - poimăine vine cu altă interdicție - nu ai să mai poți bea apă dintr-o fântână, dintr-un pâraoș, n-ai să poți avea o plantă, n-ai să poți avea un pom și încetișor așa te aduce de nu mai ai suflare.

- Dar în cazul în care noi suntem datori vânduți băncilor mondiale...

- Asta e altceva. Aici e criza aceasta economică, care tot manevrele marilor acționari sunt în spate, acționari care manevrează țările acestea mici și le conduc ei cum vor. Acuma le sărăcesc, acuma le îmbogățesc, acuma le desfac, apoi mâine le descompun și asta-i manevra lor, ca să poată lovi cât mai mult în Hristos Cel înviat din morți...

- Credeți că trăim într-o falsă libertate și preconizați instaurarea unei noi

dictaturi? Ați văzut de pildă ce a pățit Părintele Filotheu cu conferința de la Onești – a fost interzisă pe motive neclare...

- Da, ca și la Iași... Se întâmplă la ora aceasta peste tot. Democrația este doar pentru ei, nu pentru noi. Noua dictatură este instalată deja, noi nu avem decât să ne pregătim de asprimile și de metodele satanice pe care le vor exercita asupra noastră.

- Cădem însă în capcana aceasta că ni se pare că suntem liberi și puțini se dezmeticesc din această beție.

- Bine, dar nu mulțimea dirijează lumea... ci oameni care iau asupra lor jugul și duc mai departe crucea unui neam. Tineretul din 1948 ei au fost elita neamului nostru; restul... trepăduși pe lângă ei.

- *Ce recomandați oamenilor cu privire la aceste vaccinuri obligatorii?*

- Pai, da, sunt obligatorii. Acuma vine și te execută dacă nu te vaccinezi. Te execută, ai gătit-o! Mucenic vei fi!

- *Și credeți că e un act de martiraj dacă refuzi aceste vaccinuri sau mai bine le acceptăm și să suportăm consecințele?*

- Ori una ori alta, dar asta este o cale mai cu compromis.

- *Considerați că este mai bine pentru creștini să-și pregătească din timp niște fortărețe sau e de preferat ca fiecare să stea la locul lui și să se pregătească de mucenicie?*

- Ei nu vor lovi chiar așa în masă, vor lovi sistematic. Acuma vin cu gardasilul, cu gripa porcină... vrei - nu vrei, trebuie să bei otrava. Măine - poimăine vine cu altă interdicție - nu ai să mai poți bea apă dintr-o fântână, dintr-un pârâoaș, n-ai să poți avea o plantă, n-ai să poți avea un pom și încetișor așa te aduce de nu mai ai suflare. Ei, pe de altă parte vin și cu otrăvirea alimentație pe care ți-o impune... o să trăim cu pilule. Iei pilula felul I, pilula felul II, și pilula felul III – apa. Ei fac o aplicare directă, au renunțat la experimente, pentru că au de șapte mii de ani o experiență în istorie cu fel și fel de metode cu popoarele acestea creștine. Noi suntem ca o pisică ce se joacă cu șoarecul... așa suntem noi în fața acestor forțe ale răului ce se năpustesc asupra noastră. Dar nu ne rămâne decât să ne rugăm, să ne îngrădim să putem avea curajul să întâmpinăm cu toată dragostea și fermitatea jertfa aceasta pentru Hristos. Așa cum au făcut sfinții martiri din primele secole și până în zilele noastre, așa trebuie să mergem și noi să ne găsească oarecum pregătiți de luptă.

